

den grønne grein og nyte det privilegium at man bare henter ut rettigheter fra felleskassen, er forutsetningen at andre samfunnsklasser tar regningen, altså betaler inn de nødvendige pliktene til felleskassen. Ikke bare egne plikter, men også de forsømte pliktene hos disse selvbestaltede rettighetshaverne i overklassen. Det betyr at human-etikken implisitt forutsetter eksistensen av en underklasse av slaver som kan stille opp og betale regningen for elitens egoistiske rettighetsetikk. Siden ingen gruppe vil arbeide frivillig for å dekke inn alle disse ensidige kravene som en overklasse fremmer, vil denne rettighetsetikken i praksis forutsette en sterk statsmakt som kan drive inn de avmektigtes innbetaling av plikter.

En ganske nifs egenskap med rettighetsetikken er at den forsøker å avskaffe samvittigheten som begrep. Det behøves jo ingen samvittighet for å erkjenne sine egne rettigheter. Ei heller for å skrike høyt om at disse rettighetene skal oppfylles.

Rettighetsetikken som hentes fra Menneskerettighetserklæringen er per definisjon ensidig, og den røper at det egentlig ikke finnes gjensidighet i den gjenstridige human-etikken. Dette ser man dersom man virkelig går inn på teksten i John Lennons sekulærhumanistiske hymne "Imagine". Her sang han om en "ideell" verden der all religion, alle nasjonalstater og all privat eiendom var avskaffet for godt. Hvor alle mennesker i følge Lennon ville leve i harmoni fordi det ikke lenger fantes noe å drepe eller dø for. Lennon uttrykte en bønn om at alle vi andre en dag skulle bli som ham og erkjenne dette, slik at menneskeheten kunne leve i fred. Lennon hadde i følge sangen sin gjort det han kunne. Han hadde gått foran med sitt gode eksempel, og han ventet nå bare på at vi andre skulle følge etter ham på fredens vei. Men samtidig med at milliardæren Lennon satt i godstolen og skrev sin hymne, overnattet det uteliggere på Manhattan bare noen hundre meter unna hans toppleilighet. Disse fattige hjemløse hadde sikkert ikke hatt noe imot at Lennon hadde tatt med seg kassegitaren, satt seg ned midt blant dem og dratt den nye låta si. Men ville noen av dem ha trodd på teksten?

- *You may say I'm a dreamer
But I'm not the only one
I hope someday you'll join us
And the world will live as one*

Revolusjonen: De digitale algoritmene

Darwinismens drøm om kontinuitet kolliderer med vår digitale tid

Vi lever i en tid som både vitenskapelig og teknologisk sett blir stadig mer "digital" og "algoritmisk". Dette står i klar motsetning til 1800-tallet, da vitenskapens grunntanker baserte seg på kontinuitet. Darwinismen er et produkt av sin tid. Kontinuitetstanken i vitenskapen stod aller sterkest rundt 1850.

- *Darwinismens grunntanke er kontinuitet*

Dette var en tidsriktig og tilsynelatende fruktbar vitenskapelig tanke rundt 1850. I dag fortøner denne grunntanken seg mer som en nostalgisk drøm enn som en presis tanke. Begrepet som har punktert den darwinistiske kontinuitetstanken, er algoritmebegrepet. Genetikkenes algoritmer er ikke kontinuerlige. Vi vet nå at alt biologisk liv er algoritmisk basert.

Begrepet "algoritme" virker for mange lesere svært avansert. Men det betyr i utgangspunktet bare en oppskrift. Omtrent som en oppskrift på vaffelrøre eller brøddeig. Ikke mye mer mystisk enn det. Men det kan presiseres ved hjelp av vitenskapelig terminologi.

Begrepet "algoritme" var knapt nok i bruk på Darwins tid rundt 1850, fordi det ikke var mulig å definere det vitenskapelig den gangen. Man var nok klar over behovet for å identifisere og klassifisere algoritmebegrepet innenfor en vitenskapelig ramme. På 1800-tallet så man ingen muligheter for å gjøre noe med det. Først på 1930-tallet ble det digitale og algoritmiske begrepsapparatet etablert. Dette forandret vitenskapen for all framtid. Gödels teorem i matematisk logikk (1931) og begrepet Turing-maskin (1936) er to avgjørende forutsetninger for framveksten av en helhetlig digital og algoritmisk vitenskap. En vitenskap som bringer med seg enorme teknologiske framskritt.